

Laodicea nu este Babilonul

Sâmbătă, 20 mai 2006

Donald K. Short

Babilonul nu a devenit încă ceea ce va deveni atunci când marea strigare va fi proclamată. Căderea lui nu este încă completă. Adevărul zilei antitipice a ispășirii nu este înțeles. Bisericile lumii “nu cunosc calea către sfânta sfintelor” și astfel ele “nu pot beneficia de mijlocirea pe care Isus o face acolo.” Pare că acest adevăr a fost uitat de adventiști. Lucrarea unică a Marelui Preot a fost înlocuită de înșelătoria lui Baal. Această închinare egoistă la Baal îi provoacă greață Domnului nostru. Îi vine să verse (Apoc. 3:16,17). Dar greața Lui poate fi eliminată prin pocăința noastră (vers. 19). Și în biserică sunt mulți care simt greață - poate în număr de 7000. Ei văd la fiecare pas cum închinarea la Baal s-a furișat în mijlocul nostru. Ei văd vanitatea, goliciunea predicilor, înălțarea și măgulirea bărbaților și femeilor, muzica lumească, exaltările și sentimentalismele exprimate în țipete și strigăte în microfoane, glumele și gesticulările, evanghelia egocentrică ale cărei rădăcini sunt în legalism, plus etalarea birourilor și mobilelor somptuoase, alături de distracțiile menite să mulțumească orice pretenție - nici o mirare că Domnului Îi este greață! Este ca și pe muntele Carmel la auzirea strigătului “de dimineață până la amiază, zicând: ‘Baale, auzi-ne!’ Dar nu s-a auzit nici glas nici răspuns” (1 Împ. 18:26).

Neputința noastră spirituală poate fi descoperită prin analizarea istoriei noastre. Adevărurile fundamentale ale soliei 1888 despre neprihănirea lui Hristos nu sunt înțelese de noi sau de oricare alt segment creștin care nu înțelege slujba din cele două încăperi a Marelui Preot ceresc. “Evanghelia” proclamată de puterea cornului cel mic practic justifică păcatul și, ca urmare, susține revolta lui Satana. Acesta este secretul nelegiuirii care inundă lumea modernă la toate nivelele. Toate bisericile, într-adevăr, lumea întregă are nevoie disperată de solia autentică a celor trei îngeri.

Această solie vestește un Mântuitor care “a osândit păcatul în firea pământească,” făcând singura ripostă valabilă la acuzațiile lui Satana împotriva lui Dumnezeu. Ea efectiv “osândește păcatul,” ceea ce înseamnă că demonstrează că păcatul este inutil în natura umană și este condamnat la eradicare. Ea confirmă adevărul exprimat de Ellen White: “Neprihănirea lui Dumnezeu este absolută. Această neprihănire caracterizează toate lucrările Sale, toate legile Sale. Așa cum este Dumnezeu, așa trebuie să fie și poporul Său.”

Această solie va dărâma fiecare idol al lui Baal și va pregăti un popor pentru revenirea Domnului, iar păcatul nu va mai apare vreodată pentru că cei mântuiți percep și apreciază adevăratul caracter al lui Dumnezeu.

Toate acestea înseamnă că în Babilon nu există nimic pentru Israel. El este într-adevăr “un locaș al demonilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei pășări necurate și urâte” (Apoc 18:2). El neagă perpetuitatea legii lui Dumnezeu, inclusiv a sabatului; neagă mortalitatea sufletului; neagă curățirea sanctuarului ceresc și nu este capabil să aprecieze slujba lui Hristos în ziua finală a ispășirii. Aceste “pietre de hotar” ale adevărului susțin Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Ea nu este Babilon. Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca ea să devină Babilon, la fel cum nu a dorit nici ca Israelul din vechime să devină Babilon. Închinarea la Baal a fost și este încă o boală a corpului, străină lui, și care îi face rău. Dar vindecarea este posibilă prin pocăință și reformă. Soluția nu este nimicirea bisericii, ci recuperarea ei spirituală. Avem încurajare în acest sens:

“Dumnezeu conduce un popor. ...El îi va muștra și îi va corija. Solia către Laodicea se aplică adventiștilor de ziua a șaptea care au avut lumină mare și nu au umblat în ea. ...Solia de a numi Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Babilon și de a chema poporul lui Dumnezeu afară din ea nu vine de la un sol ceresc, sau de la vreun agent omenesc inspirat de Duhul lui Dumnezeu. ...Dumnezeu... are o lucrare pentru biserica Sa. Ea nu urmează să fie Babilon, ci sarea pământului, lumina lumii..., proclamând o solie vie în aceste zile din urmă.”

Da, avem speranță! Problema este că atunci când mândria și egoismul se ascund sub masca devotamentului față de Hristos, avem închinare la Baal. Și ea a pătruns la toate nivelele corpului bisericii. Ni se spune cu solemnitate: „Cinstea și politica nu vor putea lucra împreună în aceeași minte. În timp, fie politica va fi exclusă, și adevărul și cinstea vor domni, fie politica va fi prețuită, iar cinstea va fi uitată. Acestea două nu sunt niciodată în consens; nu au nimic în comun. Una este profetul lui Baal, cealaltă este adevăratul profet al lui Dumnezeu.”